

ikke er tilstrækkelig stor i Forhold til, hvad der opkræves paa andre Steder.

Cultusministeren: Hvis jeg forstod den ærede Taler, som sidst satte sig, med Hensyn til hans sidste Ord, saa vilde disse navnlig finde Anvendelse paa det Spørgsmaal, som iøvrigt ikke foreligger til Afstemning, men som er bleven omtalt, nemlig om de 400 Rbd. til Capellanerne ved Trinitatis Menighed og maaskee ogsaa om Embedsmændene ved Slotskirken's Menighed. Det forekommer mig nemlig, at der blev yttret, at der i disse Menigheder ikke syntes at blive opkrævet det Tilstrækkelige til Geistlighedens Lønning, og derfor faldt der en større Byrde paa de andre Menigheder. Jeg maa herved bemærke, thi det forekommer mig endogsaa, at der hos den høiærværdige Rigsdagsmand fra Nykjøbing (Monsrad) viste sig en vis Uklarhed i den Henseende, at der i Kjøbenhavn aldeles ikke finder nogen Ligning eller Opkrævning hos Menighederne Sted til de enkelte Menigheders Geistliges Lønning, men at Opkrævningen af Præstepengene finder Sted over Staden som en Heelhed, og derefter efter et bestemt Forhold fordeles, saa at Præstepengene i Trinitatis Menighed f. Ex. opkræves ganske paa samme Maade som i det øvrige Kjøbenhavn. Man vilde derimod komme til en Ulighed, vilde komme til at lægge noget Særegent paa Trinitatis Menighed, hvis man vilde ligne dette Beløb paa Menigheden. Det er just Forholdet; i Kjøbenhavn ere Præstepengene en Indtægt, som fremkommer fra hele Staden, hvorimod Offer og Accidenser fremkomme fra Menigheden særskilt, og der er dernæst til de enkelte Embeder henlagt visse, om jeg maa kalde det, stiftelsesmæssige, fundatsmæssige Indtægter. Saaledes er Forholdet, og det er just et Forhold, som træder hindrende i Veier for at tilveiebringe en saadan Indtægt som den, hvorom her er Tale. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) sagde, at det var især Savnet af en almindelig Plan for Geistlighedens Lønning, som gjorde ham utilboielig til at gaae ind paa nu at bevilge de forlangte 2000 Rbd., og hertil søiede, at man ellers levedes ind paa at paatage sig successive endeel Bidrag, som man

sidan ikke kunde blive fri for, saa maa jeg bemærke, at Taren i ethvert Tilfælde ikke er stor; naar der, som i dette Tilfælde, aldrig forlanges et Udgiftsbidrag, forinden en større Beparelse har fundet Sted, saa kan Taren for Statskassen ikke være stor. Hvad angaaer den almindelige Plan, da har jeg under denne Rigsdags Forhandlinger her i Thinget, i Anledning af en til Ministeriet stillet Forespørgsel, udtalt mig om de Vanstueligheder, som i mine Dine derved finde Sted, og som gjøre det umuligt, nu at forelægge en saadan; men jeg skal dertil søie, at, naar der er Spørgsmaal om at tage fra enkelte Embeder og lægge til andre strax, saa er det netop Noget, som staaer i Forbindelse med, hvad Udvalget ellers har lagt Vægt paa, nemlig Forholdet mellem Præsternes Indtægt og Menighedernes Udelse, som er mig til Hinder for at gaae ind paa den Anskuelse. Biskopperne staae ikke i noget Forhold til nogen enkelt Menighed, og have ikke deres Indtægter af Menigheden; det kan ikke engang siges, at deres Indtægter staae i et bestemt Forhold til det Stift, hvort de have deres Plads; thi Indtægterne ere fra gammel Tid vel for det Meste anviste dem i samme Stift, men dog efter ganske forskellige Forhold. Kongen har henlagt de og de Tiender, navnlig de og de Kongetiender, rundt omkring, snart concentrerede i een Deel af Stiftet, snart i en anden. Naar man derimod har et stort Landsbykald, saa frembringes alle Indtægterne i samme Sogn, og det var ved Bestemmelsen af Landsbypræstekaldenes Indtægter en grundet Misnoie, der reiste sig over den temmelig vilkaarlige Maade, hvorpaa man tog fra eet Sogn, der var stort, og henlagde til et andet, idet man ikke engang gik ind paa det Spørgsmaal, om ikke det store Sogn i Gjerningen havde megen god Brug for sine større Indtægter, derved, at det trængte til at deles, til at faae en stadig Capellan eller til paa anden Maade at faae en forøget geistlig Styrke. Der er derimod et andet Punkt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som jeg ganske slutter mig til; jeg ønsker, at ved dette Spørgsmaal Harikornsubjevningssagen maa blive aldeles udenfor, jeg har ikke tænkt derpaa, og jeg vilde ikke tænke paa at anvende nogenformelst Deel af disse 2,000 Rbd. til at komme til